

- avgöra målet i sak och ogilla överklagandet med motiveringen är ogrundad, och
- förplikta sökanden i det ursprungliga målet att ersätta såväl kostnaderna i målet om överklagande som kostnaderna vid förstainstansrätten i mål T-196/02.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har dömt fel då den utgick från att det inte gick att tillämpa möjligheten att fatta beslut på grundval av tillgängliga upplysningar för att avgöra vem som faktiskt mottagit stödet. Fastställandet av vem som är den faktiska mottagaren utgör normalt en del av kommissionens beslutsfattande, och det är kommissionen som förordnar om återbetalning av olagliga stöd. Nämda fastställande är nämligen krävs nämligen för att en effektiv återbetalning av de olagliga stöden skall kunna ske. Därmed är uteslutandet av möjligheten att på grundval av tillgängliga upplysningar fastställa vem som faktiskt har mottagit stöd oförenligt med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999.

För det andra fann förstainstansrätten felaktigt att kommissionen hade fattat sitt beslut på grundval av ett rent antagande, vilket inte uppfyller kraven på ett beslut grundat på tillgängliga upplysningar. Vid beslut på grundval av tillgängliga upplysningar gäller inte något krav på att det råder fullständig säkerhet. Vidare stöds kommissionens beslut av de upplysningar som SKL-M:s konkursförvaltar lämnade angående utvecklingskostnaderna för know-how. Kommissionen förfogade därigenom över tillräcklig information för att på grundval av denna fatta beslutet att överföringen av know-how till MTU utgjorde en fördel för detta företag.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus, Finland den 26 november 2007 – A mot Perusturvalautakunta

(Mål C-523/07)

(2008/C 22/63)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus, Finland.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A

Motpart: Perusturvalautakunta

Tolkningsfrågor

- 1) a) Är rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (Bryssel IIa-förordningen) tillämplig på verkställighet av ett beslut i alla dess delar, som beslutet i förevarande mål, när detta beslut har meddelats i form av ett enda beslut om omedelbart omhändertagande och placering av ett barn utom den egna familjen i ett familjehem, vilket har fattats på grundval av offentlighetsrättsliga bestämmelser om skydd för barn,
 - b) eller är förordningen, med hänsyn till dess artikel 1.2 d, endast tillämplig på den del av beslutet som avser placeringen utom den egna familjen i ett familjehem?
- 2) Hur skall begreppet hemvist, som anges i artikel 8.1 i förordningen och i den härtill knutna artikel 13.1, tolkas i gemenskapsrätten, särskilt när barnet har fast bostad i en medlemsstat men befinner sig i en annan medlemsstat och lever där utan fast bostad?
 - 3) a) Om barnet inte anses ha hemvist i denna andra medlemsstat, under vilka förutsättningar kan brådskande säkerhetsåtgärder (omhändertagande) ändå vidtas i denna medlemsstat med stöd av artikel 20.1 i förordningen?
 - b) Utgörs de säkerhetsåtgärder som avses i artikel 20 i förordningen enbart av åtgärder som kan vidtas enligt nationell rätt och är de bestämmelser i den nationella rättsordningen som avser denna åtgärd tvingande vid tillämpningen av den ifrågasvarande artikeln?
 - c) Skall målet, efter det att säkerhetsåtgärden har vidtagits, ex officio hänskjutas till domstol i den behöriga medlemsstaten?
- 4) Om domstolen i medlemsstaten helt saknar behörighet, skall den avvisa målet eller skall den hänskjuta målet till domstol i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.